

مجموعه گفتارهای علمی اخلاقی

حضرت آیت الله یثربی دامت برکاته

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بِلِه سروی معرفت

تفسیر آیات ولایت و امامت

تأثیر فاتح

در خلق عالم

۱۳۸۶ اردیبهشت
۱۴۲۸ ربیع الثاني

تکشیر این جزو ه

با رعایت محتوا ، حفظ امانت در نقل و ذکر مأخذ مجاز است

« الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وآلته الطاهرين
ولعنة الله على أعدائهم أجمعين ». .

چکیده سخن:

در جلسه گذشته با توجه به آيات قرآن کریم، بیان نمودیم که خداوند از میان انسانها افرادی را انتخاب و اختیار می‌کند و از میان برگزیدگانش افرادی را گلچین کرده و ویژگی‌های خاصی به آنان اعطا می‌نماید.

سپس این پرسش را مطرح نمودیم که، چرا خداوند از میان بندگانش افراد خاصی را برگزیده است و حکمت الهی در این اختیار و اصطفاء چیست؟ در نظام آفرینش و خلقت چه ضرورتی وجود دارد که باید خداوند افراد خاصی را برای مأموریت ویژه‌ای برگزیند؟

برای پاسخ به پرسش فوق مقدماتی را با توجه به آيات قرآن کریم مطرح کردیم. گفتیم که خداوند عالم و قادر مطلق است و نیازی به کمک دیگران ندارد. اما بسیاری از اتفاقات و حوادث عالم خلقت را به مخلوقات، اعم از ذی شعور و یا فاقد شعور نسبت می‌دهد. برخی از حوادث را به صاعقه، زلزله و فریادهای آسمانی نسبت می‌دهد.

قوای طبیعی در ظاهر امر غیر ذی شعور هستند. (هر چند در واقع، ما آنها

را نیز دارای شعور و ادراک می‌دانیم). خداوند برخی از حوادث عالم آفرینش را به موجودات دارای شعور و قوّه عاقله نسبت می‌دهد همانند قبض روح، که آنرا به ملائکه نسبت می‌دهد.

داستان حضرت موسی و حضرت خضر علیهم السلام را ذکر کردیم، که حضرت خضر علیهم السلام فرمود: کشتی را من معیوب کردم (أردت)، قتل آن جوان را به صورت جمع ذکر می‌کند (أرDNA) و ساختن دیوار را فقط به خدا نسبت می‌دهد (أراد ربک).

حضرت عیسیٰ علیهم السلام در قرآن:

تعییرات بسیار لطیفی در رابطه با موضوع سخن در مورد حضرت عیسیٰ علیهم السلام در قرآن بیان شده است،

﴿إِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَى وَالِدَتِكَ اذْ أَيَّدْتَكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالنُّورَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطَّيْنِ كَهْيَةً الطَّيْرَ بِإِذْنِي فَتَنْفَخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبَرِّئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي﴾^(۱).

آنگاه خدا گوید ای عیسیٰ ابن مریم! نعمتم را برو خود و مادرت به یاد آور که تو را به روح القدس یاری دادم که در گهواره و در میانسالی با مردم سخن گفتی، و یاد کن که به تو کتاب و حکمت و تورات و انجیل آموختم و یاد کن که به اذن من از گل چیزی به هیأت پرنده می‌ساختی

و در آن می‌دمیدی آنگاه که به اذن من پرنده‌ای جاندار می‌شد و به اذن من نابینای مادر زاد و مبتلا به بیماری پیسی را بهبود می‌بخشیدی و یاد کن که مردگان را به اذن من از گور بیرون می‌کردم.

در این آیه خداوند به حضرت عیسیٰ می‌فرماید: به اذن و اجازه من از گل پرنده می‌آفریدی، کور و بیمار را شفا می‌دادی و مردگان را حیات می‌بخشیدی.

در آیه‌ای دیگر، نیز خداوند متعال می‌فرماید:

﴿أَنِي أَخْلُقُ لَكُمْ مِّنَ الطَّيْنِ كَهْيَةً الطَّيْرِ فَانْفُخْ فِيهِ فَيَكُونُ طِينًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِيءُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْبِيَ الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنْبِكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾^(۱).

از گل برای شما چیزی به هیأت پرنده می‌سازم و در آن می‌دمم و آن به اذن الهی پرنده‌ای جاندار می‌شود، و به اذن الهی نابینای مادر زاد و مبتلا به بیماری پیسی را بهبود می‌بخشم و مردگان را زنده می‌کنم، و از آنچه می‌خورید و آنچه در خانه هایتان ذخیره می‌کنید به شما خبر می‌دهم، اگر اهل ایمان باشید در این برای شما مایه آگاهی و عبرت است.

با توجه به دو آیه فوق روشن شد که عیسیٰ نیز برخی از کارها را به خود نسبت می‌دهد و برخی دیگر را به خداوند. او به اذن خداوند مردگان را زنده

می‌کند و دیگر معجزات از جمله خبر دادن از غیب را انجام می‌دهد. طبق بیان قرآن کریم حضرت عیسیٰ انجام این امور را به خود و یا خدا نسبت می‌دهد. البته در جایی که انجام این معجزات را به خود نسبت می‌دهد به مأذون بودن از طرف خداوند تصریح می‌نماید.

استناد به آیاتی دیگر:

برای اینکه مطلب بهتر روشن گردد، به آیاتی دیگر اشاره می‌نماییم که خداوند در این آیات برخی از افعال را به موجودات غیر ذی شعور و یا ذی شعور نسبت داده است.

در سورهٔ ذاریات^(۱) خداوند می‌فرماید:

﴿وَاللَّارِيَاتِ ذَرْوَا * فَالْحَامِلَاتِ وَفْرَا * فَالْجَارِيَاتِ يُسْرَا * فَالْمُقَسِّمَاتِ أَمْرَا * إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقُ * وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ﴾^(۲).

سوگند به بادهایی که (ابرها را) به حرکت در می‌آورند* سوگند به آن ابرها که بار سنگینی (از باران را) با خود حمل می‌کنند* و به کشتهای آسان گذر* و به فرشتگان تقسیم گر* همانا آنچه به شما و عده داده شده است راست و درست است* و جزای اخروی واقع شدنی است. خداوند متعال در این آیه نیز برخی از افعال را به موجودات غیر ذی شعور مانند باد و ابر و موجودات ذی شعور مانند فرشتگان استناد می‌دهد.

۱- از خواص سورهٔ ذاریات این است که قرائت چهل شب آن تأثیر بسزایی در گشایش و

توسعه در رزق و روزی دارد، همانند قرائت مداوم سورهٔ واقعه.

۲- سورهٔ ذاریات آیات ۱۶ تا ۱.

خداوند به اجزاء پراکنده قسم یاد می‌کند که حامل موجودات دیگر است،
موجودات مجرّد و مرکّب، که برخی دارای حمل نیستند و برخی دارای بار هستند،
و به فرشتگانی که امور عالم خلقت را تقسیم می‌کنند قسم یاد می‌کند.

امور عالم خلقت را خداوند تقسیم می‌کند و برخی را به عهده موجودات
خاصّی واگذار می‌فرماید.

در آیه‌ای دیگر خداوند متعال می‌فرماید:

﴿وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا * وَالنَّاسِطَاتِ نَشْطًا * وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا *
فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا * فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا﴾^(۱).

سوگند به فرشتگانی که در گرفتن جان کافران به سختی کوشند* و
سوگند به فرشتگانی که جان مؤمنان به نرمی گیرند* و سوگند به
فرشتگانی که شناکنان هبوط کنند* و سوگند به فرشتگان پیشتر* و
به فرشتگانی که کار سازند.

همچنان که بیان کردیم خداوند عالم و قادر مطلق است و تدبیر امور
آفرینش بدست اوست، اما در این آیات خداوند به فرشتگانی قسم یاد می‌کند که
تدبیر امور آفرینش را بدست دارند. خداوند متعال تمام حوادث عالم خلقت را به
خود نسبت نمی‌دهد بلکه برخی را به مخلوقات دیگر مستند می‌نماید. از آن چه تا
کنون بیان کردیم روش گردید که خداوند برخی از افعال را به موجودات ذی شعور
و برخی را به موجودات فاقد شعور نسبت می‌دهد، و در بعضی از موارد چون
﴿فَالْمَقْسِمَاتِ أَمْرًا﴾^(۲) و ﴿فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا﴾^(۳) این نسبتها تا حدودی مبهم

۱- سوره نازعات آیات ۵ تا ۱.

۲- سوره ذاریات، آیه ۴.

۳- سوره نازعات، آیه ۵.

می باشد و روشن نیست که داخل در کدام گروه هستند. فاعل مستقیم تمامی اتفاقات عالم خلقت الزاماً خداوند متعال نیست.

شیعه و تحریف قرآن:

عدهای از مسئله تحریف قرآن به عنوان ابزاری برای فعالیت علیه تشیع استفاده می‌کنند. به طور پیوسته در مجتمع علمی و غیر علمی اهل تسنن این مسئله طرح می‌گردد که شیعیان معتقد هستند قرآن فعلی تحریف گردیده است. در میان نظریات مختلف که توسط علمای شیعه طرح گردیده است قول بسیار ضعیفی وجود دارد که معتقد به تحریف قرآن می‌باشد. سر سلسله این نظریه در گرایش اخباری می‌باشد که سالیان سال است به حاشیه رفته است. تمامی اهل تحقیق از علمای شیعه معتقد می‌باشند که قرآن فعلی تحریف نشده و الفاظ موجود عین الفاظ نازل بر رسول الله ﷺ می‌باشد. و روایات موجود که اشاره به تحریف قرآن دارند ناظر به تحریف در تفسیر و تأویل می‌باشند.

اشراف خداوند بر امور:

با توجه به این نکته که خداوند قادر مطلق است، چرا برای خود مأمورینی بر می‌گزیند؟

﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعُلُ مَا يَشَاءُ﴾^(۱).

خداوند هر چه خواهد انجام می‌دهد.

۱- سوره حج، آیه ۱۸.

«لا يشغله شأن عن شأن»^(۱).

هیچ کاری خداوند را از کار دیگر باز نمی‌نداشد.

هنگامی که انسانها و دیگر موجودات مشغول به کاری هستند، نمی‌توانند کار دیگری انجام دهند. اما خداوند متعال در حال خلقت آسمان، می‌تواند زمین را بیافریند، هنگامی که کسی را قرض روح می‌نماید، به بنده‌ای دیگر حان می‌دهد. اشتغال خداوند به کاری، مانع دیگر افعال هم زمان او نمی‌گردد. با این اوصاف چرا خداوند برخی از کارها را به افراد دیگری واگذار می‌نماید؟

احاطه علم الهی به قلوب بندگان:

خداوند از میان انسانها، افراد خاصی را برای مأموریتهای ویژه‌ای برگزیده است.

﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحاً وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾^(۲).

خداوند آدم و نوح و آل ابراهیم و آل عمران [علیهم السلام] را بر جهانیان برگزید.

انتخاب و گزینش این افراد به دلیل آن است که دارای ویژگیهای خاصی بودند. انبیاء چون دارای امتیازات و روحیات ویژه‌ای بودند توسط خداوند انتخاب شدند، و چون افراد و انسانهای دیگر فاقد آن امتیازات بودند برگزیده نشدند. در عصر حضرت نوح [علیه السلام] از میان تمام انسانها، حضرت نوح [علیه السلام] برگزیده می‌شود، در زمان حضرت ابراهیم [علیه السلام] از میان تمام مردمان وی انتخاب می‌شود،

۱-بحار الانوار، جلد ۸۷، صفحه ۱۵۴.

۲-سوره آل عمران، آیه ۳۳.

و در عصر رسول الله ﷺ ایشان به مقام نبوت می‌رسند و خاتم این مقام می‌گردند.

خداؤند متعال از تمام موجودات و مخلوقات، آسمان، زمین، شجر، حجر، و ... انسان را به خاطر اینکه دارای ویژگی خاصی است او را کرامت بخشد و به مقام (کرمنا) ارتقاء داد.

﴿وَقَدْ كَرَمْنَا بَنِي آدَمَ﴾^(۱).

به راستی فرزندان آدم را گرامی داشتیم.

امتیازی که انسانها را به این مقام ارتقاء داده است از طرف خداوند متعال به انسانها هدیه و اعطایه شده است.

خداؤند به حضرت موسی علیه السلام فرمود: می‌دانی چرا از میان تمام بندگان تو را برگزیدم؟ حضرت موسی علیه السلام اظهار بی اطلاعی کرد. خداوند فرمود:

«إِنِّي أَطْلَعْتُ عَلٰى خَلْقِي أَطْلَاعَةً فَلَمْ أَرْفِي خَلْقِي شَيْئًا أَشَدَّ تَوَاضِعًا مِنْكَ»^(۲).

بر تمام مخلوقات آگاهی یافتم امّا در میان آنها از تو متواضع تر نیافتم. خداوند متعال به قلوب آدمیان احاطه و اشراف تام دارد، افرادی را که دارای قلوبی پاک و امتیازات دیگری باشند، برای مأموریتهای خاص بر می‌گزیند. خداوند متعال با توجه به دل حضرت موسی علیه السلام او را به مقام کلیم الهی می‌رساند و حضرت ابراهیم علیه السلام را به مقام خلیل الهی می‌رساند. خداوند با اطلاع از قلب مطهر رسول الله ﷺ، ایشان را به مقام حبیب الهی می‌رساند.

۱- سوره اسراء، آیه ۷۰.

۲- بحار الانوار، جلد ۷۲ صفحه ۱۲۳.

برتری برخی از مخلوقات بر یکدیگر:

به همان دلیلی که خداوند انسانها را از میان تمام موجودات و مخلوقات برگزید و آنان را به مقام (کرمنا) ارتقاء داد به همان دلیل از میان انسانها نیز افرادی را به مقام اصطفاء انتخاب نمود. همه انبیاء، از جمله آدم علیهم السلام، ابراهیم علیهم السلام، موسی علیهم السلام عیسی علیهم السلام و رسول الله ﷺ دارای امتیازات ویژه‌ای بودند که به مقام اصطفاء و اجتباء رسیدند. این مقام به آنان شرافت و عظمت می‌بخشد، شرافت و جلالت، مقتضی تقدّم و برتری نسبت به سایر موجودات و انسانها است. انسانها نسبت به حیوان‌ها تقدّم و برتری دارند، همچین حیوان نسبت به نبات و نبات نسبت به جماد ترجیح و برتری دارد. کسانی که دارای مقام اصطفاء هستند، نسبت به کسانی که فاقد این مقام‌اند تقدّم و برتری دارند، این تقدّم و برتری به معنای امامت و پیشوایی است. و بر اساس برهان عقلی، اشرف و شریف نسبت به دانی و پست، مقدم و برتر هستند.

پیامبر ﷺ و ائمه اطهار علیهم السلام نخستین مخلوقات:

بر اساس روایات فراوانی که در دست داریم به این نکته پی می‌بریم که اولین مخلوق خداوند، پیامبر ﷺ و اهل بیت ﷺ می‌باشند. جابر بن یزید جعفی از اصحاب خاص امام باقر علیهم السلام می‌باشد. شخصیت جابر علیه السلام از این گفتگو خود وی معلوم می‌گردد:

«حدّثني أبو جعفر عليه السلام تسعين ألف حديثاً لم أحدث بها أحداً قطّ»^(۱).

امام باقر [عليه السلام] نود هزار حديث به من آموخت که باکسی بازگو نکرده‌ام.

امام باقر عليه السلام به جابر بن عبد الله می‌فرماید:

«يا جابر كان الله ولا شيءٌ غيره، لا معلوم ولا مجهول، فأول ما ابتداء من خلقه أن خلق محمدًا ﷺ وخلقنا أهل البيت معه من نور عظمته»^(۲).

ای جابر! خدا بود و هیچ وجودی جز او نبود، نه معلوم و نه مجهول، نخستین چیزی که خدا آفرید، پیامبر ﷺ بود و ما اهل بیت [عليه السلام] را با او و از نور عظمت او آفرید.

پیامبر ﷺ می‌فرمایند:

«أَوَّلُ مَا خَلَقَ اللّٰهُ الْعَقْلُ»^(۳).

عقل اوّلین مخلوق خداوند است.

این روایت با حدیث قبل به هیچ وجه منافات ندارد. زیرا عقل مخصوص و مطلق رسول الله ﷺ و اهل بیت نبوّت [عليه السلام] می‌باشد.

امام حسن مجتبی [عليه السلام] می‌فرمایند: شنیدم جدّ رسول الله ﷺ می‌فرمایند:

«خَلَقْتَ مِنْ نُورِ اللّٰهِ وَخَلَقْتَ أَهْلَ بَيْتِي مِنْ نُورِي»^(۴).

من از نور خداوند آفریده شدم و اهل بیتم از نور من آفریده شدند.

۱-مستدرک الوسائل، جلد ۱۲ صفحه ۲۹۹.

۲-بحار الانوار، جلد ۱۵ صفحه ۲۳.

۳-شرح اصول کافی، جلد ۱ صفحه ۲۰۴.

۴-بحار الانوار، جلد ۱۵ صفحه ۲۰.

نقدی پر فلسفہ:

با توجه به این روایات می‌توان سخن فلسفه و حکماء را نقد نمود. زیرا آنان می‌گویند: وجود واحد است و در آن کثرت راه ندارد، و تمام موجودات به وجود واحد موجوداند. و این وجود واحد در تمام موجودات سریان و جریان دارد. نظر آنان باطل است و هیچ اساس و پایه‌ای دینی و روایی ندارد و ساخته و بافتۀ مغز علیل و ناقص حکماء یونانی است. زیرا با توجه به روایات فوق دریافتیم که اولین مخلوقات خداوند رسول الله ﷺ و اهل بیت ﷺ می‌باشند و قبل از ایشان غیر از خداوند هیچ وجودی، موجود نبود. اما نتیجه کلام ذکر شده از فلسفه آن است که هیچ موجودی مسیحی به عدم نمی‌باشد.

آفریش دیگر مخلوقات:

نخستین چیزی که خداوند متعال آفرید و خلعت وجود بر تن او نمود، وجود مبارک و پاک رسول الله ﷺ می باشد.

حال این پرسش مطرح می شود که مخلوقات دیگر چگونه موجود شدند؟

بر اساس روایات، آفرینش سایر مخلوقات از ناحیه رسول الله ﷺ می باشد. همه مخلوقاتی که در عالم آفرینش موجود هستند و لباس وجود بر تن کرده‌اند از ناحیه مبارک ایشان بوده است.

وجود همه موجودات و مخلوقات وابسته به وجود مبارک رسول الله ﷺ است. زیرا وجود هر موجودی قائم و وابسته به وجود اشرف و برتر می باشد و در عالم خلقت وجودی بالاتر و شریفتر از وجود خاتم الانبیاء ﷺ یافت نمی شود.

وابسته بودن تمام هستی به وجود رسول الله ﷺ و قیوم بودن وجود ایشان، نسبت به سایر موجودات هیچ منافاتی با خالقیت و قیومیت ذات ذوالجلال ربوبی ندارد. و با اندک تأمل در آیات و روایات این مسأله قابل فهم و پذیرش میگردد.

قرآن؛ دلیل ولایت امیرالمؤمنین علیہ السلام:

امیرالمؤمنین علیہ السلام روزی در مسجد مشغول خواندن نماز بودند، فقیری وارد مسجد میشود و از کسانی که در مسجد حضور داشتنند تقاضای کمک میکند اما کسی به وی پاسخ نمیدهد. امیرالمؤمنین علیہ السلام در حال رکوع، انگشت خود را به فقیر نشان میدهند، او انگشت امیرالمؤمنین علیہ السلام را از انگشتان شریفشان بیرون میآورد. به مناسبت این کار زیبا و پسندیده آیه ۵۴ سوره مائدہ نازل شد.

در این رابطه ابوذر رض ^(۱) میگوید:

« يا أيها الناس من عرفني فقد عرفني ومن لم يعرفي فأنا أعرفه بنفسي .
أنا جندب بن جنادة البدرى أبوذر الغفارى سمعت رسول الله ﷺ بهاتين
وإلا صمتاً ورأيته بهاتين والإعيمتاً ... أما إنّي صلّيت مع رسول الله ﷺ
يوماً من الأيام صلاة الظهر فسأل سائل في المسجد الحرام فلم يعطه أحد
شيئاً .. وكان على علیه السلام راكعاً فأواه بالنصرة اليمنى إليه وكان يتختتم فيها ،
فأقبل السائل حتى أخذ الخاتم من خنصره ... نزل جبرئيل من عند الله فقال :
يا محمد اقرأ . قال : وما اقرأ ؟ قال اقرأ : ﴿إِنَّمَا وَلِيْكُمُ اللَّهُ وَرَسُوْلُهُ وَالَّذِيْنَ

۱- ابوذر کسی است که رسول الله ﷺ در مورد او فرمودند: آسمان سایه بر راستگوی از ابوذر نگسترد است. مستدرک حاکم نیشابوری، جلد ۳ صفحه ۳۴۲.

أَمَنُوا الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿١﴾ .

ای مردم هر کس مرامی شناسد، که می شناسد، و هر کس نمی شناسد،

بداند که من ابوذر غفاری هستم، من با این دو گوش شنیده‌ام و با این دو چشم دیده‌ام اگر دروغ بگویم کرو کور گردم. من روزی نماز ظهر را همراه رسول الله ﷺ در مسجد می‌خواندم. فقیری آمد و کسی به او چیزی نداد... امیر المؤمنین علیه السلام نماز می‌خواند و در حال رکوع بود، با چشمانش، اشاره‌ای به انگشت کوچک دست راست نمود که در آن انگشت‌تری بود. فقیر انگشت‌تر را از انگشت بیرون آورد... سپس جبرئیل نازل شد و به رسول الله ﷺ فرمود: بخوان پیامبر ﷺ فرمودند: چه بخوانم؟ جبرئیل فرمود: بخوان (همانا ولی و سرور شما خداوند است و پیامبر ﷺ و مؤمنانی که نماز بر پامی دارند و در حال رکوع زکات می‌دهند.

لولي الاهر:

تا به حال روشن گشت که خداوند نخست رسول الله ﷺ و اهل بیت ایشان علیهم السلام را آفرید و رسول الله ﷺ به همه مخلوقات وجود داده است و وجود همه هستی وابسته به وجود شریف ایشان می باشد.

با توجه به آنچه گذشت می توان نتیجه گرفت که رسول الله ﷺ و اهل

۱- سوره مائدہ، آیہ ۵۴

٢- مجمع البيان، جلد ٤ صفة ١٢٦ . از منابع اهل تسنن: تفسیر طبری، جلد ٦ صفحه ١٨٦ و شوهد التنزيل، جلد ١ صفحه ٢٣٠ .

بیت ﷺ بر انسانها اولویت، برتری و ولایت دارند. خداوند می‌فرماید:

﴿إِنَّمَا وَلِيْكُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰةَ وَهُمْ رَاكِعُوْنَ﴾^(۱).

همانا ولی و سرور شما خداوند است و پیامبر ﷺ او و مؤمنانی که نماز بر پا می‌دارند و در حال رکوع زکات می‌دهند.

ولی، پشتوانه و تکیه گاه مولی علیه می‌باشد. ولی و قیم انسانها خداوند، پیامبر ﷺ بعضی از مؤمنین هستند که در حال رکوع زکات می‌دهند، بر اساس روایتی که بیان نمودیم، مؤمنی که در حال رکوع زکات داد، منحصراً وجود مبارک امیر المؤمنین علیه السلام می‌باشد، پس از نزول این آیه افراد فراوانی از جمله اولی و دومی در حال نماز، قیام و سجود و ... اشیابی را هدیه دادند، اما هیچ آیه‌ای نازل نشد! از عمر بن خطاب نقل شده که گفت:

«وَاللّٰهُ لَقَدْ تَصَدَّقَتْ بِأَرْبَعِينَ خَاتِمًا وَأَنَا رَاكِعٌ لَيْنَزَلَ فِي عَلَيِّ بْنِ ابِي طَالِبٍ وَمَا نَزَلَ»^(۲).

به خدا سوگند چهل انگشتی در حال رکوع صدقه دادم تا برای من هم آیه‌ای مثل آنچه برای علی بن ابیطالب نازل شد، باید ولی هیچ آیه‌ای نازل نشد.

خداوند می‌فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوْا اللّٰهَ وَأَطِيعُوْا الرَّسُوْلَ وَأُولُو الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾^(۳).

۱- سوره مائدہ، آیه ۵۴.

۲- امالی شیخ صدوق، صفحه ۱۸۶.

۳- سوره نساء آیه ۵۹.

ای مؤمنان از خداوند و پیامبر [صلوات‌الله‌علی‌ہی] و اولو الامرستان [علیهم‌السلام] اطاعت کنید.

ما باید از خدا و رسول الله [صلوات‌الله‌علی‌ہی] و اولیاء امر که ائمه اطهار [علیهم‌السلام] می‌باشد

اطاعت نماییم، آنان قیم، ولی و صاحب اختیار انسانها و دیگر مخلوقات هستند.

بحثهایی که تا به حال ارائه نمودیم به عنوان مقدمه‌ای در رابطه با ولايت

عام می‌باشد در رابطه با ولايت بحثهای عمیق، دقیق و سخنان ناگفتة فراوانی

وجود دارد انشاء الله بتوانیم دقیق‌تر بحثهای ولايت و ولايت خاص،

رسول الله [صلوات‌الله‌علی‌ہی]، امیرالمؤمنین [علیهم‌السلام]، حضرت فاطمه [علیهم‌السلام] و دیگر حضرات

معصومین [علیهم‌السلام] را بیان نماییم.

پرسشها و پاسخها:

۱ - آیا در رابطه با امامت امیرالمؤمنین [علیهم‌السلام] در روز غدیر آیه‌ای در قرآن

ذکر شده است؟

در رابطه با امامت امیرالمؤمنین [علیهم‌السلام] می‌توان به آیه،

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيَتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ

دینا﴾^(۱).

امروز دین شما را برایتان به کمال رساندم و نعمتم را بر شما تمام کردم

و دین اسلام را بر شما پسندیدم.

علاوه بر آیه فوق روایات فراوانی درباره واقعه غدیر و شأن نزول آیه فوق

در منابع اهل تسنن وجود دارد^(۲).

۱- سوره مائدہ، آیه ۳.

۲- برای آگاهی بیشتر می‌توانید به کتب مفصل از جمله الغدیر، المراجعت و شباهی پیشاور

فرمودند:

در روایتی آمده است هنگامی که رسول الله ﷺ در روز غدیر خم

«اللّٰهُمَّ مَنْ كَنْتَ مُولَاهُ فَعُلَيْيَ مُولَاهُ اللّٰهُمَّ وَالَّذِي مَنْ وَالاَهُ وَعَادَ مِنْ عَادَهُ»^(۱).

خداؤندا هر کس که من ولی او هستم، علی نیز ولی اوست، خداوندا هر که او را دوست دارد تو نیز او را دوست داشته باش و هر که دشمن دارد تو نیز او را دشمن داشته باش.

سلمان فارسی رض از پیامبر ﷺ پرسید، منظور از ولایت چیست؟ رسول

الله ﷺ فرمودند:

«وَلَاءُ كُلَّ أَئِيْمَنْ كَنْتَ أَوْلَى بِهِ مِنْ نَفْسِهِ فَعُلَيْيَ أَوْلَى بِهِ مِنْ نَفْسِهِ»^(۲).

ولایتی همانند ولایت من، بر هر کس که ولایت من بر او بیشتر از خودش باشد، علی [لایل] نیز ولایتش بر آنان بیشتر از خودشان است. آیا در گرمای حجاز انسان عاقل همه مردم و کاروانها را جمع می‌کند تا بگوید: اگر مرا دوست دارید، پس علی [لایل] را نیز دوست داشته باشید؟! خیر، منظور از ولایت با قرائی حالیه و مقالیه تنها دوست داشتن نمی‌باشد.

۲ - آیا انتخاب برگزیدگان توسط خداوند متعال از تقدیرات الهی است یا آنان دارای امتیازاتی می‌باشند در هر دو صورت، ارتباط این مسأله با جبر و اختیار چیست؟

→ و... مراجعه فرمائید.

- بحار الانوار، جلد ۳۱ صفحه ۳۶۱. منابع اهل تسنن: مستند احمد، جلد ۱ صفحه ۱۱۸.
- مجمع الزوائد، ج ۹ ص ۱۰۴.
- بحار الانوار، جلد ۳۱ صفحه ۴۱۱. الغدیر، جلد ۱ صفحه ۳۸۷.

تفضلات الهی ارتباطی با جبر و اختیار ندارد و خداوند متعال به همه انسانها مطابق با شایستگی شان تفضلاتی عنایت فرموده است.

برخی از کمالات انسانها اکتسابی است و برخی دیگر از جانب ذات باری تعالی هدیه شده است. همه چیز در دست خداوند است و برگزیدگان دارای شایستگی ذاتی می‌باشند و این شایستگی و امتیازات قطعاً تفضلاتی از جانب خداوند بوده است و خداوند متعال در عالم ذر این امتیازات را به آنان اعطا کرده است.

خداوند به همه ما توفیق معرفت به مقام شامخ اهل بیت^{علیهم السلام} را کرامت بفرماید.

«وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ»

... وجود همه موجودات و مخلوقات

وابسته به وجود مبارک رسول الله ﷺ
است. زیرا وجود هر موجودی قائم و
وابسته به وجود اشرف و برتر می باشد و
در عالم خلقت وجودی بالاتر و شریفتر
از وجود خاتم الانبیاء ﷺ یافت
نمی شود. وابسته بودن تمام هستی به
وجود رسول الله ﷺ و قیوم بودن وجود
ایشان ، نسبت به سایر موجودات هیچ
منافاتی با خالقیت و قیومیت ذات ذو
الجلال ریوی ندارد. و با اندک تأمل در
آیات و روایات این مسأله قابل فهم و
پذیرش می گردد .

(صفحه ۱۳ از همین جزو)

محل برگزاری جلسات :

کاشان: حسینیه بیت حضرت آیت الله یشربی
تلفن: ۰۴۴۹۹۳۳-۰۴۴۴۳۴۳ نمابر:

به سوی معرفت ۸

۲۱